

Arrest

nr. 303 228 van 14 maart 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DIRICKX
Italiëlei 213 bus 15
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 11 september 2023 waarbij een aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 11 december 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 20 december 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende, bij aangetekend schrijven van 6 juli 2023, een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 11 september 2023 de beslissing waarbij verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf van 6 juli 2023 als onontvankelijk wordt afgewezen. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 06.07.2023 bij onze diensten werd ingediend door :

[E.H.S.] [...]
nationaliteit: Marokko

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter §3 – 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 05.07.2023 toont geen noodzakelijk geachte behandeling aan. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 06.07.2023 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Zij verschaft de volgende toelichting:

“De aanvraag conform artikel 9ter Vw wordt afgewezen omdat het overgemaakte medisch attest (type formulier) niet zou voldoen aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, §1, vierde lid VW.

[...]

Verzoekster kan niet akkoord gaan met deze motivatie.

i. Het overgemaakt medisch attest van 5 juli 2023, naar waar wordt verwezen in de bestreden beslissing, vermeldt o.a.:

“Consolideren en noodzakelijke ondersteuning en hulpmiddelen voorzien. Orthopedisch advies en therapie ivm statiek OL, tandheelkundig advies, oogheelkundig advies en permanente mantelzorg.”

Dit is een duidelijke uitspraak over de noodzakelijk geachte behandelingen. Uit het citaat blijkt duidelijk welke behandelingen worden bedoeld en welke specialisten moeten instaan voor dergelijke behandel-ingen: tandarts, oogarts, orthopedist, therapeuten enz. Voorts is de plaats op het medisch getuigschrift zeer beperkt en bevat het getuigschrift geen afzonderlijke rubriek 'noodzakelijk geachte behandeling' (zie ook RvV 5 oktober 2011, 67.928).

Uit het medisch attest kan zeer duidelijk de noodzakelijke medische behandeling gelezen worden, nl. permanente mantelzorg en allerhande adviezen inwinnen op orthopedisch, tandheelkundig en oogheelkundig vlak.

Ter vervolledigen wil verzoeker verwijzen naar een uitspraak van uw raad die stelt dat permanente mantelzorg deel uitmaakt van een behandeling. (RvV 79.020, 12 april 2012; RvV 26 november 2013, 114.457)

Bovendien blijkt uit het model van het standaard medisch getuigschrift dat met “behandeling” niet alleen een medicamenteuze behandeling wordt bedoeld. Dit document, dat de regelgever zelf heeft opgesteld te behoeve van de dienst Humanitaire Regularisaties bij de Dienst Vreemdelingenzaken, voorziet dat de behandelende arts onder meer attesteert of mantelzorg al dan niet medisch vereist is (zie rubrieken C/ en F/ van de voorgedrukte vragen op het standaard medisch getuigschrift). Derhalve moet worden geoordeeld dat de noodzaak aan mantelzorg wel degelijk een element is dat bij de beoordeling van de aanvraag moet worden betrokken. (RvV, 17 november 2017, 195.185; RvV, 11 juni 2018, 205.144).

Bijgevolg schendt de bestreden beslissing artikel 9ter VW, het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel.

ii. Verzoekster heeft bij het inleidend verzoekschrift 1 standaard medisch attest van 5 juli 2023 met bijlagen voorgelegd, nl. het verslag multidisciplinair diagnostisch onderzoek van 23 mei 2023 waarop het standaard medisch attest is gebaseerd.

Als bij het standaard medisch getuigschrift bijlagen worden toegevoegd n.b. ondertekend door dezelfde dokter (Dr. [P.D.]), moeten deze bijlagen op hun inhoud worden gecontroleerd. Deze bijlagen gaan immers deel uitmaken van dit getuigschrift van 5 juli 2023 waar ze één en ondeelbaar mee worden, in casu omdat het werd gehandtekend door dezelfde arts en het standaardformulier gebaseerd is op het uitgebreid verslag van 23 mei 2023.

De verwerende partij heeft geenszins rekening gehouden met het aangevoerde attest en de bijlagen. Het medische attest voldoet aan het model zoals voorgeschreven door het KB van 24 januari 2011 en beantwoordt aan de ratio legis van artikel 9ter VW. Het attest vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Dat de noodzakelijk geachte informatie in casu de noodzakelijke geachte behandeling, zich meer uitgebreid in een bijlage bij het standaard medisch attest bevindt, doet hier geen afbreuk aan. (Zie RvV, nr. 65 055 van 25 juli 2011)

De arts die het formulier invulde in de verschillende rubrieken die in het standaardformulier zijn opgenomen heeft in het standaard medisch attest een samenvatting gemaakt van het uitgebreid verslag dat tevens werd meegedeeld. De inhoud van dit bijgevoegde verslag maakt integraal deel uit van het standaard medisch getuigschrift. Beide documenten kunnen dus niet los van elkaar worden gezien. (RvV, nr. 100 559 van 8 april 2013)

In het uitgebreid verslag worden als noodzakelijke medische zorg vermeld:

“Noodzakelijke medische zorg (minimaal): bloed name, oogheelkundig advies, ORL-advies, tandheelkundig advies, orthopedisch schoeisel, anticonceptie, vaccinaties”

Omdat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de medische gegevens opgenomen in de bijlagen, gehandtekend door dezelfde arts wordt het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

De motivering is bovendien niet afdoende en schendt bijgevolg artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht.”

3.2.1. De Raad merkt op dat artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten worden omkleed. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief op basis waarvan deze beslissing werd genomen is vermeld. Er wordt, met verwijzing naar artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, immers geduid dat de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen onontvankelijk is, omdat in het neergelegde standaard medisch getuigschrift de noodzakelijk geachte medische behandeling niet wordt vermeld. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. Ze laat verzoekster toe om haar rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Verzoekster toont door uiteen te zetten dat zij niet akkoord gaat met de motivering van de bestreden beslissing – wat dus impliceert dat deze beslissing wel degelijk is gemotiveerd en dat zij het aangevoerde motief heeft begrepen – geen schending aan van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

3.2.2. De door verzoekster aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel dient in casu te worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet. In deze wetsbepaling is voorzien dat een aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen onontvankelijk dient te worden verklaard indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid van hetzelfde wetsartikel. Artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de aanvrager een standaard medisch getuigschrift overmaakt zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en dat dit medisch getuigschrift, dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan het indienen van de aanvraag, de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling vermeldt.

In voorliggende zaak heeft verweerder, zoals reeds gesteld, gemotiveerd dat het door verzoekster aangebrachte standaard medisch getuigschrift van 5 juli 2023 *“geen noodzakelijk geachte behandeling [aantoont]”*.

Verzoekster betwist deze vaststelling, en betoogt dat in het betrokken getuigschrift zeer duidelijk de noodzakelijke medische behandeling kan worden gelezen, met name *“permanente mantelzorg en allerhande adviezen inwinnen op orthopedisch, tandheelkundig en oogheelkundig vlak”*.

Zij toont hiermee echter niet aan dat verweerder verkeerdelijk vaststelde dat in het betrokken getuigschrift geen noodzakelijk geachte behandeling wordt weergegeven. Zoals verweerder ook op goede gronden aangeeft in zijn nota met opmerkingen, kan slechts worden vastgesteld dat in het standaard medisch getuigschrift uitdrukkelijk wordt geattesteerd dat er momenteel geen medische behandeling is en dat op de vraag wat de voorziene duur van de noodzakelijke behandeling is *“NVT”* (niet van toepassing) wordt geantwoord.

Het gegeven dat in dit getuigschrift, in antwoord op de vraag of er specifieke noden zijn inzake de medische opvolging, de behandelende arts aangeeft dat het is aangewezen om een aantal adviezen in te winnen doet aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk. Uit het gegeven dat een arts het nuttig acht om een aantal adviezen in te winnen kan immers niet worden afgeleid of een bepaalde – en, zo ja, welke – behandeling zich opdringt, zodat deze vermelding op het standaard medisch getuigschrift niet kan worden gelijkgesteld met de weergave van de noodzakelijk geachte behandeling in de zin van artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet. De vermelding in het standaard medisch getuigschrift dat het nuttig is om bepaalde adviezen in te winnen laat de ambtenaar-geneesheer niet toe te beoordelen of de aangevoerde medische problematiek van die aard is dat de aanvrager om medische redenen tot een verblijf in het Rijk dient te worden gemachtigd, en overeenkomstig voormeld wetsartikel komt het de aanvrager toe om dit middels het bij de aanvraag voorgelegde standaard medisch getuigschrift aan te tonen.

Waar verzoekster het verslag van het multidisciplinair diagnostisch onderzoek van 23 mei 2023 aanhaalt, dient de Raad op te merken dat zij niet dienstig naar dit verslag kan verwijzen om een schending van artikel 9ter, § 1, vierde lid iuncto artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken. Dit verslag betreft immers geen standaard medisch getuigschrift conform het model dat door de regelgever is voorzien en overeenkomstig voormelde wetsbepalingen moet de aanvraag onontvankelijk worden verklaard indien het voorgelegde standaard medisch getuigschrift zelf de noodzakelijk geachte behandeling niet vermeldt. In het standaard medisch getuigschrift wordt ook geenszins naar het verslag van 23 mei 2023 verwezen, zodat niet kan worden gesteld dat het als een onderdeel van dit getuigschrift moet worden beschouwd. Verzoeksters betoog dat het standaard medisch getuigschrift en het verslag van 23 mei 2023 door dezelfde arts zijn ondertekend laat hier niet anders over denken. Ten overvloede merkt de Raad nog op dat ook uit het verslag van 23 mei 2023 niet blijkt dat verzoekster actueel enige medische behandeling krijgt.

Inzake verzoeksters bemerking dat in het standaard medisch getuigschrift van 5 juli 2023 melding wordt gemaakt van haar nood aan permanente mantelzorg omwille de vastgestelde schrijnende adaptieve functies – waarmee wordt bedoeld op haar beperkte conceptuele, sociale en praktische vaardigheden –, kan de Raad slechts opmerken dat zij hiermee niet aantoont dat er in dit getuigschrift een behandeling van een medische aandoening wordt weergegeven. In dit verband moet worden geduïd dat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet kan worden gelezen dat een verblijfsmachtiging om medische redenen kan worden toegestaan louter op grond van het gegeven dat de aanvrager, ingevolge verstandelijke en motorische beperkingen, niet zelfredzaam is en de hulp of bijstand van derden nodig heeft. Hierbij dient te worden benadrukt dat mantelzorg – dit is de zorg voor chronisch zieken, gehandicapten en hulpbehoevenden door naasten: familieleden, vrienden, kennissen en burens – op zichzelf genomen geen medische *“behandeling”* in de zin van artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet is. Verzoeksters verwijzing naar een aantal arresten van de Raad leidt niet tot een ander besluit, aangezien de arresten van de Raad geen precedentswaarde hebben en verzoekster ook niet aantoont dat de feiten die aanleiding gaven tot deze arresten vergelijkbaar zijn met deze in voorliggende zaak. Het gegeven dat in het standaard medisch

getuigschrift wordt geïnformeerd naar de nood aan mantelzorg om medische redenen laat niet toe af te wijken van een duidelijke wettelijke bepaling.

Verzoekster toont derhalve niet aan dat verweerder op incorrecte gronden vaststelde dat er in het standaard medisch getuigschrift dat zij voorlegde geen *“noodzakelijk geachte behandeling”* is vermeld. Haar uiteenzetting laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing niet deugdelijk werd voorbereid of dat deze is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel of van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

3.2.3. Het enkele feit dat verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen onontvankelijk wordt verklaard, laat op zich niet toe te besluiten dat zij dreigt te worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. Met haar loutere bewering dat haar medische problemen ertoe leiden dat zij bij een terugkeer een risico loopt op een schending van artikel 3 van het EVRM, zonder verdere toelichting of staving, toont verzoekster, mede gelet op het feit dat de bestreden beslissing geen terugkeerverplichting inhoudt, ook geen dergelijke schending aan.

Een schending van de artikel 3 van het EVRM kan, op basis van verzoeksters argumentatie, niet worden vastgesteld.

3.2.4. De beschouwingen van verzoekster laten de Raad ook niet toe te oordelen dat enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur werd geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend vierentwintig door:

G. DE BOECK, voorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK

